

[Energiministeren]

ningsmæssigt var overordentlig skrøbeligt. Vi var stort set 100 pct. afhængige af importeret energi her i landet. Efter kriserne i 1974 og 1979 sagde vi til os selv og hinanden: Nu må vi lægge det her om. Nu må vi sikre, at vi ikke i fremtiden skal være afhængige af bare én energiform. Vi må sprede os, vi må have et flerstrengt system. Nu må vi sikre os, at vi ikke bruger los af vores energi, men gør en ekstra indsats for energibesparelser, og nu må vi sikre os, at vi finder en række nye energiteknologier.

Det var de tre ting, de tre hovedpunkter, et bredt politisk flertal i Folketinget blev enige om. Det er det, vi har satset på. Det er det, vi har arbejdet efter. Det er det, der har givet Danmark det energipolitiske ry, som også økonomerne i Paris, i Det Internationale Energiagentur, har lagt navn til.

Jeg nævner dette for at sige, at selvfølgelig skal vi løbende foretage vurdering af vores energipolitiske udvikling, helt klart. Men vi skal også passe på at lære af de erfaringer, vi har fra den situation, vi kendte med det skrøbelige samfund forud for situationen i 1974. Vi må indstille os på, at det normale på dette område er stor usikkerhed om den fremtidige udvikling, når det drejer sig om oliepriserne. Det gælder derfor om at udnytte de kortsigtede fordele ved lave oliepriser samtidig med, at vi fortsat gør energiforsyningen mindre risikofyldt. Det koster naturligvis ekstra at mindske risikoen, det er klart, vi betaler en forsikringspræmie, ingen diskussion om det. Men selv i en kortsigtet økonomisk sammenhæng er det fornuftig politik, fordi vi ikke valutamæssigt har råd til at lade olieprisfaldet slå igennem i form af øget privatforbrug. Det er derfor, vi har gennemført de ordninger, vi har på afgiftsområdet.

De lave energipriser medfører, at kræfterne i energisektoren må koncentreres om at øge udnyttelsen af de store anlægsinvesteringer i olie- og gasproduktionen, i naturgassen, kraftvarmen osv.

Øget tilslutning til fjernvarme- og naturgas-systemerne er samfundsøkonomisk nødvendig og vil tillige indebære betydelige miljøfordele. Det er regeringens opfattelse, at miljøfaktoren bør indgå som en meget vigtig del af beslutningsgrundlaget i energipolitikken med henblik på at opnå den størst mulige positive miljøeffekt i forbindelse med energiproduktion, energiforsyning og energianvendelse.

Brundtland-rapporten, som SF's ordfører, hr. Riishøj omtalte, er jo netop blevet sat på dagsordenen, ikke under pres, men på selvstændigt initiativ fra dansk side i EF's Energi-ministerråd og også drøftet i nordisk sammenhæng.

Vi mener det faktisk alvorligt, når vi siger, at energipolitik og miljøpolitik er to sider af samme sag, og vi finder, at det er afgørende nødvendigt at understrege, at den energipolitiske udvikling, vi har gennemført i Danmark i de seneste år, i høj grad har levet op til de ønsker, som Brundtland-rapporten efterlyser at de industrialiserede lande realiserer. Vi har gennemført energibesparelser i meget stor målestok, større end i de lande, vi normalt sammenligner os med. Vi har gennemført en intensiv udvikling af nye energiformer, sådan som Brundtland-rapporten understreger det. Vi skal imidlertid ikke hvile på laurbærene. Det er overordentlig vigtigt, at vi også i den fremtidige energipolitik har os for øje de synspunkter, Brundtland-rapporten har lagt op til.

Som det fremgår af ordførerindlæggene, er udviklingen inden for elområdet genstand for betydelig politisk opmærksomhed. Indsatsen på elområdet har været koncentreret om at udfylde rammerne for eludbygningsaftalen, der som bekendt indeholder tre grundlæggende elementer: elbesparelse, decentrale kraftvarmeværker og udbygning med centrale kraftværksenheder.

Vi skal jo lidt senere på dagen diskutere spørgsmålet om restriktioner i forbindelse med vores elforbrug, og derfor vil jeg gemme mine bemærkninger herom til denne debat. Der skal imidlertid ikke på nuværende tidspunkt herske nogen som helst tvivl om, at regeringen klart vender sig imod en restriktiv lovgivning, som der her lægges op til.

Må jeg sige om de synspunkter, som den socialdemokratiske ordfører, hr. Poul Nielson, gav udtryk for, at der er en række af dem, jeg er ganske enig i, men der er også en del, jeg er uenig i.

Det kan næppe overraske, at vi ikke finder, at det er hensigtsmæssigt at gå ind i DUC-opskøb. Det kan heller ikke overraske, at vi finder, at det vil være forkert at gennemføre, som jeg sagde det før, restriktioner, når det drejer sig om det elvarmeforbud, der er lagt op til.